

Ilmestyskirja 14

Ilm. 11:14-12:12

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Olemme päässeet luvun 11 puoleen väliin ja kuulleet ”kahdesta todistajasta”, jotka julistivat maan päällä Jumalan sanaa. Lopulta heidät tapettiin, mutta Jumala herätti heidät kuolleista ja otti heidät luokseen taivaaseen. Seurasi suuri maanjäristys, mutta sen tuhovoima oli Ilmestyskirjan mittakaavassa varsin pieni: vain kymmenesosa kaupungista tuhoutui ja 7 000 ihmistä kuoli. (Aiemmissä näyissä tuho on ollut ihan toista luokkaa: kolmasosa maailman ihmisistä on kuollut aina kerralla). Jumalan vihan mittakaava on siis liehtynyt. Se onkin ollut hyvä strategia. Näyn lopussa henkiin jääneet ihmiset kääntyvät ja antavat kunnian Jumalalle.

Päädymme siihen, että näyssä kahdesta todistajasta on kyse apokalyptisestä kielestä, jolla on tarkoitus sanoa jotain sellaista, että seurakunnan tulee todistaa Jeesuksesta vaikka sellainen todistus tuokin mukanaan vainoa, jopa kuoleman. Pysymällä uskollisena todistajan tehtävässään kirkko lopulta voittaa maailman ruhtinaan eli perkeleen; jopa niin, että aikaisemmin jumalaton Rooman imperiumi kääntyy.

Toinen voi-huuto

Toinen voi-huuto on ohi. Mutta kolmas tulee pian. Seitsemäs enkeli puhalsi torveensa. Taivaassa kajahti monien äänten huuto: ”Koko maailman kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti.” Silloin ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, lankesivat kasvoilleen ja osoittivat Jumalalle kunnioitustaan sanoen: ”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, sinua, joka olet ja joka olit! Sinä panit liikkeelle suuren voimasi ja otit käsiisi kuninkuuden. Kansat ovat vihan vallassa, mutta nyt on sinun vihasi hetki. On tullut kuolleiden tuomion aika, aika palkita profeetat, sinun palvelijasi, ja kaikki pyhät ja kaikki jotka kunnioittavat sinun nimeäsi, pienet ja suuret. On aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata. Taivaassa avattiin Jumalan temppeli, niin että temppelissä oleva liitonarkku voitiin nähdä. Salammat leimusivat, ukkonen jylisi, maa järähteli ja raemyrsky riehui (Ilm. 11:14-19)

Mikä ihmeen ”toinen voi-huuto”? Tämän ymmärtääkseen pitää katsoa tekstiä vähän taaksepäin, nimittäin luvun 8 jakeeseen 3. Siinä kerrotaan kotkasta joka lensi korkealla taivaalla ja huusi kovalla äänellä: ”Voi! Voi! Voi niitä, jotka asuvat maan päällä”. Luvun 9 jakeen 12 mukaan ensimmäinen voi-huuto tarkoitti luvun alussa kuvattuja katastrofeja: perkeleellisiä mutanttiheinäsirkkoja, joita johti Tuhoaja –niminen paha enkeli. Toinen voi huuto olivat ne tapahtumat, joita kuvattiin jaksossa 9:13-11:13. Kolmannen voi-huudon osuus alkaa hieman myöhemmin, mutta kuulemme siitäkin jo tässä ohjelmassa.

24 vanhinta puolimatkan taivaallisessa krouvissa

Tässä kohden Ilmestyskirjaa olemme kirjallisessa mielessä sen puolivälissä. Takana on kolme ensimmäistä jaksoa. Niitä ennen oli johdanto, jossa kuvattiin niitä seitsemään Vähä-Aasian seurakuntaa, joille Ilmestyskirja piti lähettää luettavaksi. Sen jälkeen seurasi kolme ilmestysjaksoa. Ensimmäinen, luvun 4 alusta luvun 5 loppuun, kuvasi taivaallista valtaistuinsalia. Sen jälkeen tuli jakso (6. luvun alusta luvun 8 jakeeseen 5), jossa kuvataan, kuinka Karitsa avasi kirjakäärön seitsemän sinettiä. Kolmas ja viimeinen jakso kuvasi seitsemää enkeliä ja sitä, mitä niiden tekemät torvenpuhallukset saivat maan päällä aikaan.

Näiden ensimmäisten kolmen jakson jälkeen on ikäänkuin välinäytös. Sen jälkeen seuraa viimeiset kolme sarjaa ilmestyksiä. Ne kuvaavat 1) lohikäärmettä ja petoa, 2) seitsemää Jumalan vihan maljaa ja 3) pedon tuhoamista sekä Uutta Jerusalemiä.

Mutta ennen niitä on eräänlainen välisoitto, näky taivaasta, jossa aiemmista luvuista tutut ”24 vanhinta” ylistävät Jumalaa. He ovat ikäänkuin kreikkalaisen draaman taustakuoro, joka kertoo näytelmän juonen etenemisestä. Erona draaman kuoroon on kuitenkin se, että 24 vanhinta eivät kerro tapahtumista aikajärjestyksestä. Tuossakin äsken luetussa jaksossa kuvaillaan tapahtumia, jotka kuuluvat maailmanloppuun: ”sinä panit liikkeelle suuren voimasi ja otit käsiisi kuninkuuden.” Siitä huolimatta seuraavissa jaksoissa kuvataan edelleen sitä, miten perkeleen valtakunta eli lohikäärme ja peto taistelevat Kristuksen todistajia vastaan.

Tämä kertoo siitä, että Jumalaa ylistävä taivaallinen 24 vanhimman kuoro kertoo Ilmestyskirjan keskeisiä teemoja. ”Kansat ovat vihan vallassa, mutta nyt on sinun vihasi hetki. On tullut tuomion aika, aika palkita profeetat - - On aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata.” Mutta siltikään ei kerrota, milloin tuo aika tulee. Sen sijaan aletaan jälleen kuvata uskovan seurakunnan taistelua perkelettä vastaan. Vaikka taistelu näyttää välillä epätoivoiselta (niin kuin se tässä reaali maailmassakin on, eikä pelkästään apokalyptiikan maailmassa), niin taustakuorona toimiva 24 vanhimman joukko vakuuttaa meille, että lopullinen totuus on se, että koko maailman kuninkuus on Jumalan. Vielä se ei näy, mutta seurakunnan on uskallettava toimia sen varassa, mitä 24 vanhimman ylistyskuoro meille sanoo. Aeimmin olemme kuulleet, että nuo 24 vanhinta symboloivat kirkkoa, Jumalan kansaa. Voisiko siis jopa sanoa, että uskovan kirkon aito Traditio vakuuttaa meille, että ei pidä hätäillä?

Synnyttävä nainen ja lohikäärme

Nyt alkaa siis Ilmestyskirjan loppupuolisko. Se alkaa näyllä, joka kuvaa lohikäärmettä ja petoa ja sitä, miten ne taistelevat seurakuntaa vastaan (12:1 – 15:4)

Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä seppeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspolttujen vaivaamana. Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaalla: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen

sarvea ja kruunu kaikissa seitsemässä päässä. Pырstöllään se pyyhkäisi pois kolmanneksen taivaan tähdistä ja sinkosi ne maahan. Lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen nielaistakseen lapsen heti kun se syntyy. Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. Tämä lapsi temmattiin Jumalan ja hänen valtaistuimensa luo, ja nainen pakeni autiomaahan. Jumala on sinne valmistanut hänelle turvapaikan, missä hänestä pidetään huolta tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää (Ilm. 12:1-6).

Kuka on tämä synnyttävä nainen? Hän on symboli kahdesta eri teemasta, jotka sekoittuvat toisiinsa kuin unessa. Ensiksikin hän on neitsyt Maria, Jeesuksen äiti. Hän synnyttää Messiaan, mistä kertoo se, että naisen pojasta sanotaan, että hän ”on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla”. Tuo ”rautainen sauva” on otettu psalmista 2, jossa sanotaan, että Messias alistaa kansat rautaisella sauvallaan.

Mutta nainen on muutakin. Hän on Jumalan kansan eli Israelin kansan ja kristillisen kirkon vertauskuva. Tästä kertovat mm. 12 tähteä hänen päänsä päällä. Ne viittaavat Israelin kahteentoista heimoon, mutta myös kirkon kahteentoista apostoliin. Jumalan kansaan viittaa myös naisen synnytyskivut. Kirkkohan joutuu kärsimään Marian pojan tähden. Siitä että nainen on kirkon vertauskuva, kertoo sekin, että hän joutuu pakenemaan vainoa autiomaahan. Näin myös kirkko joutuu pakenemaan vainoja. Toisaalta, myös Maria joutui pakenemaan vainoa Jeesuksen takia, autiomaan kautta Egyptiin, aivan kuin Israelin kantaisät aikoinaan pakenivat nälkää pakoon Egyptiin. Ilmestysten apokalyptinen maailma koostuu monesta päällikkäisestä kuvasta.

Kuka sitten on tuo lohikäärme? Se on Jumalan vastustaja, saatana. Vaikka kommentaarissa ei tästä mitään puhutakaan, niin minun mieleeni tulee, että kyse on myös Rooman imperiumista, joka kristittyjä vainotessaan toimi saatanan käsikassarana. Tunnettiinhan Rooma siitä, että se oli seitsemälle kukkulalle rakennettu kaupunkin. Nuo lohikäärmeen seitsemän päätä saattaisivat viitata tähän. Se, että niissä seitsemässä päässä oli kussakin kruunu tai diadeemi, se voisi viitata Rooman hallitsijoiden pyrkimykseen korottaa itsensä jumaliksi. He olivat ylpeitä ja jumalanvastaisia, mihin voisi viitata se, että lohikäärme korskeuksissaan pyyhkäisi kolmanneksen tähdistäkin pois taivaalta.

Lohikäärme halusi nielaista ja tappaa lapsen, jota nainen oli synnyttämässä. Näinhän kuningas Herodes yritti tappaa Jeesuksen heti hänen syntymänsä jälkeen. Ilmestyskirja vihjaa, että sen takana oli saatana, joka tiesi, että naisen synnyttämä poikavauva uhkaisi hänen valtaansa ihmisiin. Siksi se yritti tappaa Jeesuksen. Tässä ilmestyksessä siitä ei puhuta, mutta Ilmestyskirjan lukijoiden oletetaan tietävän, että siinä se onnistuikin; kuitenkin omaksi tappiokseen. Jumala herätti Marian pojan kuolleista ja otti hänet luoksensa taivaaseen.

Mutta nainen jäi maan päälle, pakeni autiomaahan ja meni Jumalan hänelle valmistamaan turvapaikkaan piiloon lohikäärmettä. Tämä kertoo, kuten sanottua, siitä, että Jeesukseen uskova seurakunta on maan päällä ja joutuu hänen vuokseen kärsimään eritasoista vainoa.

Ilmestyksen mukaan sitä kesti 1260 päivää, eli kolme ja puoli vuotta. Kommentaarissa tämä tulkitaan vertauskuvallisesti. Tuo 3,5 vuotta on useammassa Ilmestyskirjan kohdassa luku, joka tarkoittaa sitä aikaa, joka uskovan seurakunnan on kärsivällisesti kestävä ja odotettava vainon loppumista. Luku on otettu Danielin kirjasta, jossa se tarkoittaa samaa.

Syyttäjämme on syösty alas!

No mitä Jeesuksen taivaaseen ottamisesta seurasi taivaassa?

Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme enkeleinen teki vastarintaa, mutta kärsi tappion, eikä sille ja sen joukolle ollut enää sijaa taivaassa. Tuo suuri lohikäärme, tuo muinaisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttävä, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit. Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä: ”Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta. Nyt on Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton. He eivät säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin. Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta - Saatanana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt (Ilm. 12:7-12)

Jeesuksen taivaaseen astumista edelsi hänen kuolemansa. Siinä hän voitti syntimme. Samalla hän voitti saatanan. Siltä on otettu pois sen paras ase, eli se, että se saattoi taivaassa oikeutetusti syyttää ihmisiä heidän tekemistään synneistä. Mutta nyt Jeesuksen ristinveri on sovittanut synnit ja ottanut saatanalta pois perusteet syyttää veljiä ja sisaria eli kristittyjä Jumalan edessä. Siksi ”Syyttäjä on syösty alas”. Siksi ”he voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton.”

Siihen ei sittenkään riitä pelkkä Karitsan veri. Tarvitaan myös sitä, että kristityt uskaltavat vainosta huolimatta todistaa siitä, mitä Karitsan veri on ihmiskunnan hyväksi tuonut, voittanut Syyttäjän. Tällainen todistus voi vaatia sen, että on oltava jopa valmiita kuolemaan Jeesuksesta kertomisen vuoksi. Mutta vaikka näinkin huonosti kävisi, silti saatanana on voitettu todistuksen kautta, sillä sen takana on Marian ja Jumalan Poika, ja hänen verensä ja ylösnousemuksensa tuoma voitto.

Miksi saatanana raivoaa maan päällä?

Miksi saatanana raivoaa maan päällä? Ei suinkaan siksi, että se tietää olevansa niin voimakas. Vaan siksi, että se tietää jo hävinneensä pelin. Se saa jonkin aikaa meuhkata maan päällä, mutta se tietää, että lopulta sen tappio on väistämätön. Olennaisella rintamalla, eli taivaallisissa asioissa se on kärsinyt musertavan tappion ja se on joukkoineen heitetty alas maan päälle. Tämä ottaa sitä päähän niin kovasti, että se raivoaa.

Tämän näyn tarkoituksena on saada kirkko ja sen yksityiset jäsenet tajuamaan tämä: Meillä saattaa mennä inhimillisesti katsoen erittäin huonosti. Mutta meidän on muistettava, että Jeesus on voittanut vastustajamme. Jonkin aikaa se vielä pyristelee vastaan, mutta lopulta se tuhotaan.

Toki sitä ennen saatanan raivo maan päällä on niin rankkaa, että taivaassakin sanottiin kovalla äänellä: ”Voi maata ja merta – saatana on laskeutunut teidän luoksenne!”

Tuossa on se kolmas voi-huuto, jonka taivaalla lentävä suuri kotka huusi maan päällä asuvista. Kahdesta edellisestä on kerrottu edellä (9:12, 11:14).

Ilmestyskirjan jatkossa kuvaillaan sitä, millaisia muotoja saatanan raivo maan päällä ottaa. Sitä kuvaillaan pedoksi, vääräksi profeetaksi ja huoraksi. Luvun 20 jakeissa 1-7 kuvataan, kuinka se maailman lopussa heitetään tuliseen järveen.